

Kirkonpalvelija ² 2005

KIRKKO
KIRKON SUOMENKIELINEN LEHTI

Palkkausjärjestelmän uudistaminen

Kirkossa ollaan toteuttamassa ehkä sen historian suurinta uudistusta palkkausjärjestelmän uudistaminen. Kirkon pääsopijaosapuolet ovat sopineet valmisteltavan ehdotuksesta R- ja H-palkkataulukoiden soveltavasta työn vaativuuden arviointiin perustuvasta palkkahinnoittelusta. Uusi palkkahinnoittelu on oltava valmiina otettavaksi käyttöön 1.6.2006.

Uutta palkkausjärjestelmää sovelletaan kaikissa Suomen seurakunnissa pyrkien edistämään palvelukykyä, toiminnan tuloksellisuutta sekä työnantajan ja työntekijöiden välistä hyvää yhteistyötä. Järjestelmästä on tarkoitus rakentaa riittävän yksinkertainen.

Kajaanin seurakunta on ollut nyt mukana heti alusta alkaen. 10:ssä eri seurakunnassa on nyt laadittu mallitehtävän kuvauksia (9.6.) mennessä eri työstä eli kukin olemme kuvanneet työtämme, toiset yhdessä, jos työt ovat olleet samantapai-

sia (esim. vahtimestarit). On ollut tärkeää, että erilaiset työt ovat tulleet kuvatuiksi.

Palkkaustyöryhmä yhdessä palkkavaakakonsultin kanssa laatii ehdotuksen palkkaukseen, joka perustuu työn vaativuuden, suorituksen että pätevyuden arviointiosaan.

Työryhmä ja konsultti kokoavat nyt laadituista mallitehtävänkuvista tehtävänkuvia koko kirkkoa varten. Mallitehtävän kuvien on tarkoitus olla valmiina syksyllä. Syksyllä ja talven aikana koulutetaan seurakuntien ja järjestöjen edustajat sisälle tähän uudistukseen. Tällä palkkaus uudistuksella katson olevan hyvät mahdollisuudet meille kirkonpalveluskunnalle laajan tehtäväkentän vaativuuden monipuolisuuden ja vastuun kannalta. Kehittäisinkin teitä kaikkia suhtautumaan uudistukseen avoimin ja rohkein mielin.

Oulun päiviemme ehkä tärkeimmät luennot ovat juuri tästä palk-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

kaus uudistuksesta ja sen nykyvaiheesta. Meillä on myös mahdollisuus esittää kysymyksiä luennoitsijalle. Oulussa julkaistaan myös yhdistyksen eettiset ohjeet.

Hyvät ystävät

Haluan toivottaa teille kaikille hyvää kesää ja rentouttavaa lomaaikaa.

Seppo Pyykkönen

**Etukannen kuva:
Kirkkopäiväkulkue 28.5.2005,
Matti Karpainen.**

Oulussa kohdataan !

Oulu tarjoaa merihenkiset puitteet. On aika suunnata katseet kesäpäiville. Työn katkaisee mukavasti opinto- ja koulutuspäivät "pohjoinen kutsuu". Pohjoisten seurakuntien kirkonpalvelijat, teillä on nyt mahdollisuus myös kun matka ei ole "liian pitkä".

Päivien ohjelma sisältää mm. eettisten ohjeiden julkaisemisen, tyyli ja värit työelämässä uskoakseni nämä aiheet ovat erittäin mi-

lenekinntoisia. Uutena mainittakoon shoppailu, joten ei tarvitse pinnata luennoilta sen tähden. Toivon, että löytäisimme ilon ja innostuksen päivien myötä arkisessa aherruksessa. Kuulumisten vaihtaminen ja yhdessäolo antaa voimaa kohdata työn haasteet ja auttaa jaksamaan.

Ihmisellä on luonnollinen kaipaus, että saisi kehittyä ja käyttää leiviskää joka on meille annettu.

Voisimme työstää uusia ajatusmalleja. Pohtia suhdetta Jumalaan, itseemme ja suhdetta lähimmäiseen.

Omalla panoksella itsekin voi vaikuttaa tapahtuman ilmapiiriin.

Siis innostunein mielin ja kielin tapaamisiin.

Tervetuloa !

Väinö Kokkonen
Juhlatoimikunnan
puheenjohtaja

Hyvät Kirkonpalvelijat ry:n jäsenet

Pohjoinen Suomi isännöi kuuluvana vuonna merkittäviä kirkollisia tapahtumia. Kirkkopäivien yhteydessä nousee esiin teema, jota kirkonpalvelijoiden yhteinen juhla osaltaan kohottaa.

Toukokuun lopulla järjestettyjen Kirkkopäivien ydinteksti Raamatusta sisältää seuraavan katkelman: "Te ette siis enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan kuulutte Jumalan perheeseen, samaan kansaan kuin pyhät." Katkelma johtaa ajattelemaan paitsi Jumalaa elämän antajana, myös perheyhteyden tuottamaa yhteisvastuuta. Hengellisen arvojen ei ole tarkoitus jäädä elämäni hanteiksi vaan tulla näkyviin käytännön työssä ja toimissa. Olennaista on, että me tun-

nistamme keskeisimmät tarpeet ja pyrimme olemaan sitä, jollaisiksi meidät on kristittyinä tarkoitettu: välittäviä ihmisiä, saman perheen jäseniä.

Tähän maastoon sijoittuvat myös kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäivillä julkaistavat Kirkonpalvelijan eettiset ohjeet. Niistä on haluttu tehdä "työn näköiset". Ne korostavat kirkonpalvelijoiden yhteenkuuluvuutta, asiantuntevaa työn tekemistä, asiakkaiden hyvää kohtelua sekä palvelutehtävän sisäistä luonnetta. Nämä kaikki voidaan hahmottaa myös perheyhteyden näkökulmasta. Jumalan suuressa perheväessä olemme kaikki ja teemme työtä toisiamme tukien. Ajatuksella

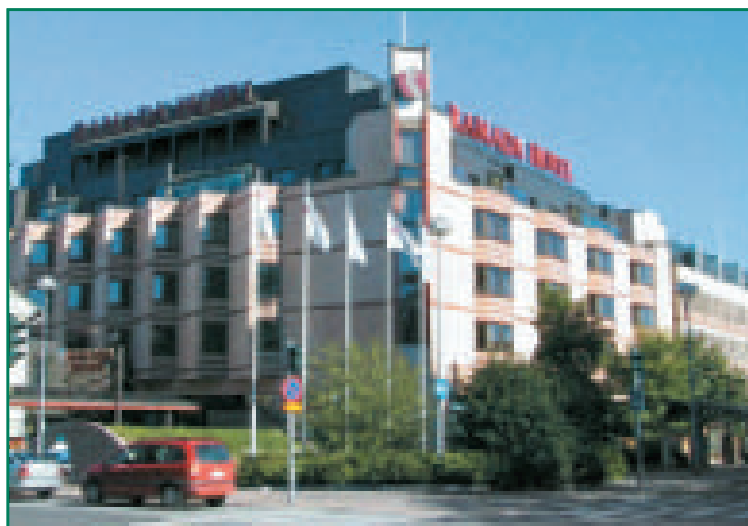

Kuvaaja: Jukka-Pekka Moilanen

tartuttava eettisten ohjeiden lause kuuluukin: "Työn päätarkoitus on kirkastaa Jumalaa ja olla hyödyksi yhteiskunnalle ja kirkolle." Tämä siunaukseksi koituva tehtävä on meille kaikille yhteinen.

Lämpimästi tervetuloa opinto- ja koulutuspäiville Ouluun ja Oulun hiippakuntaan.

Piispa Samuel Salmi

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 28.6.2005 klo 18.30
Ramada Hotellissa, Kirkkokatu
3, Oulu.

Esillä sääntömääräiset asiat.

Helsinki 29.11.2004

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Seppo Pyykkönen puh.joht.
Kari Hartikainen sihteeri

Uusi Kirkollisten toimitusten kirja

Viime adventtina seurakunnissamme otettiin käyttöön uusi Kirkollisten toimitusten kirja. Monessa seurakunnassa se taisi olla jo vanha tuttu. Kirjan kaavat olivat nimittäin pitkään koekäytössä monessa seurakunnassa lausuntojen antamista varten. Edellinen Kirkollisten toimitusten kirja oli hyväksytty kirkolliskokouksessa 1984.

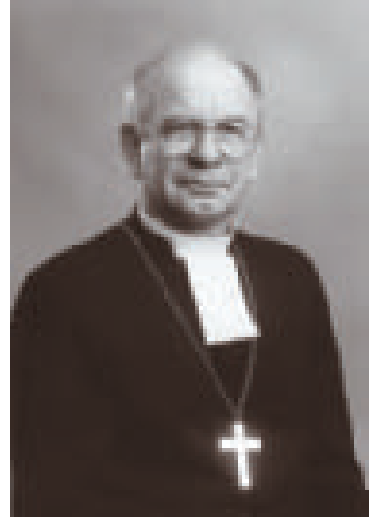
Uusi Kirkollisten toimitusten kirja on edeltäjäänsä paljon laajempi. Edellinen oli yksi kirja, jossa oli 27 kaavaa. Nykyinen on kolmiosainen eepos sisältäen 53 kaavaa. Uutta valmisteltaessa kuuli joskus kysymyksen, miksi kirja oli tehtävä näin pian. Kirkon elämässä puolitoista vuosikymmentä on lyhyt aika. Eräs syy oli se, että tilanteita, joissa toimitusten kirjaa tarvittiin, oli tullut huimasti lisää. Kirjan laajentuminenkin johtuu pääosin juuri tästä seikasta. Uudessa toimitusten kirjassa on kaavoja kasteen muistopäivää, avioliiton vuosipäivää ja syntymäpäivää varten. On entistä enemmän kaavoja surutyön tekijöille surun eri vaiheisiin. On kaavoja seurakunnan juhliin (seurakunnan perustamisen muistopäivä, kirkon rakentaminen, kirkon vihkimisen muistopäivä, kirkon esineistön käyttöön ottaminen, seurakunnan toimitilojen siunaaminen). Kylvön siunaamista, sadosta kiittämistä, oppilaitoksen siunaamista, lukukauden aloittamista, teollisuuslaitoksen ja toimistotilojen siunaamista sekä lipun käyttöön ottamista varten omat kaavansa. Joku koiranleuka (taisi olla Savosta päin)

keksikin vinoilla, että saunahartaus kirjasta puuttuu. Olisihan semmoinenkin varmaan vauhtiin päässeeltä komitealta syntynyt. Onhan sitä tehty saunavirsiäkin. Muistan ainakin yhden, Haapajärven eläkerovastin Jussi Vihantolan tekemän. On minulle lahjoitettu toinenkin, mutta vanhasta päästä tekijän nimi on karissut pois.

Vanhoissa tutuissa peruskaavoissa (kaste, vihkiminen, hautaus) ei ole tapahtunut suuren suuria muutoksia. Tarkkaava seuraaja ehkä huomaa, että ne ovat hieman laajentuneet ja muistuttavat jossakin määrin jumalanpalvelusta. Tähän on tietoisesti pyrittykin. Onhan kirkollinen toimitus luonteeltaan itse asiassa pienen jumalanpalvelus. Suurempi muutos on se, että mainituille toimituksille on olemassa vaihtoehdot, joissa ne toimitetaan jumalanpalveluksen, jopa ehtoollisjumalanpalveluksen yhteydessä.

Kaavat ovat jonkin verran rikkuneet siten, että puhutun sanan rinnalle on lisätty vertauskuvallisia symboleja puhuttua sanaa vahvistamaan. Ymmärtääkseni tehty ratkaisu on hyvä ja tarpeellinen. Ihminen ei ota informaatiota vastaan vain korvan välityksellä, vaan myös silmän ja muitten aistien välityksellä. Herrammekin evankeliumia julistaessaan ja sairaita parantaessaan käytti runsaasti erilaisia symboleja.

Aikaisemmin kirkollisen toimituksen toimitti lähes yksinomaan pappi. Tietysti virret, luterilaisen kirkon

**Piispa
Olavi Rimpiläinen**

ikioma aarre, olivat yhteistä osallistumista, samoin rukouksiin osallistuminen hiljaa mielessään. Nyt tätä yhteistä osallistumista on lisätty. Tietyistä kaavan kohdista voivat vastata läsnäolijat. Toivottavasti tällä tavalla tulee näkyviin se, että kirkollinen toimitus jumalanpalveluksen tapaan on Jumalan perheväen yhteinen juhla, ei kenenkään solistisuoritus.

Tervetuloa Ouluun perehtymään näihinkin asioihin hieman perusteellisemminkin. Ouluhan juhlii 400 vuoden mittaista taivaltaan tänä vuonna. On mukava, että kirkonpalvelijat ovat ottaneet huomioon tämän asian päiviensä paikan valinnassa. Olette sydämellisesti tervetulleita juhlimaan kanssamme. Hyvä Herramme siunatkoon tulonne ja päivämme.

Tervetuloa kesäiseen Ouluun

On mieluista toivottaa Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäiville saapuvat tervetulleiksi Ouluun. Suven aika on tällä korkeudella kauneimmillaan juuri kesäkuun lopulla. Pohjolan valkea kaupunki Oulujoen suistossa on kesällä rehevän vihreä.

Oulussa vietetään tänä vuonna niin kaupungin kuin seurakuntaelämänkin juhluvuotta. Kaupunki perustettiin täsmälleen 400 vuotta sitten eli vuonna 1605. Luterilainen seurakuntaelämä alkoi muotoutua jo 1590-luvulla, joten voimme sanoa juhluvuoden sloganiin liittyen, että kirkko on ollut neljä vuosisataa tämän kaupungin elämän keskellä.

Nyky-Oulussa toimii neljä luterilaista seurakuntaa: tuomiokirkkoseurakunta, Oulujoen seurakunta, Tuiran seurakunta ja Karjasillan seurakunta. Seurakuntien yhteinen väkiluku on noin 108.000 henkeä. Työntekijöitä seurakunnissa ja seurakuntayhtymässä on noin 260.

Oulu on hiippakuntakaupunki kahdessakin eri merkityksessä. Luterilainen piispanistuin on ollut tässä kaupungissa vuodesta 1900 lukien. Oulun ortodoksinen hiippakunta perustettiin 25 vuotta sitten ja myös sen piispanistuin on Oulussa. Luterilaisten ja ortodoksien sekä myös laajemmin eri kristillisten yhteisöjen ekumeeniset suhteet ovat hyvät.

Nykyhetkessä rakennamme sen hengellisen, henkisen ja aineellisen kulttuurin perustalle, jonka meitä edeltäneet sukupolvet ovat luoneet. Meillä on vääjäämättömästi yhteys siihen, vaikka emme kaikkia säikeitä pysty erittelemäänkään. Juhlavuotena tunnemme syvää kiittolisuutta kaikkien aikaisempien sukupolvien työstä.

Eteenpäin katsoessamme tarvitsemme kirkossa ja kaikessa yhteisessä elämässä aitoa toisten rinnalle asettumista ja realistista tulevaisuuden näköalojen hahmottamista.

Toivotan Kirkon Herran siunausta Oulussa pidettäville opinto- ja koulutuspäiville. Tervetuloa Ouluun!

Heikki Karvosenoja
tuomiorovasti

Oulun Kirkkopäivät 2005.
Kuvaaja: Pekka Agarth.

Palkkaus uudistuksen historian lyhyt oppimäärä

Kyllä kerrotaan, että kirkon palkkausjärjestelmää juuri nyt uudistetaan. Tämä ei sinänsä ole mikään uutinen. Palkkausjärjestelmää on uudistettu jo kolmenkymmenen vuoden ajan eli siitä lähtien kun Kirkon sopimusvaltuuskunta perustettiin ja sopimusjärjestelmä käynnistyi vuonna 1975. Ja epäilemättä palkkausjärjestelmää uudistetaan vielä kolmekymmentä vuotta ja senkin jälkeen. Kehittämistyön punaisena lankana ja ohjenuorana on ollut ja tulee aina olemaan oikeudenmukainen ja hyväksyttävä tehtävään työhön kytkeytyvä palkkaus.

Kolmekymmentä vuotta sitten yhtenäistettiin kirkon virka- ja kuukausipalkat määräytymään valtion palkkataulukoiden ja palkkaluokkien mukaan. Kirkon sisäisen kehittämistyön painopiste oli palkkahinnoittelujen luomisessa. Erilaisten tehtävänimikkeiden palkkaluokat määriteltiin suhteessa toisiinsa niin hyvin kuin osapuolet taisivat. Palkkataso nousi erityisesti matalapalkkaryhmissä.

Seuraavassa vaiheessa jatkettiin hinnoittelujen kehittämistä mutta ennen kaikkea luotiin kirkolle oma palkkataulukko, omaleimaisesti valtion ja kunnan vastaavista taulukoista riippumatta määräytyvä.

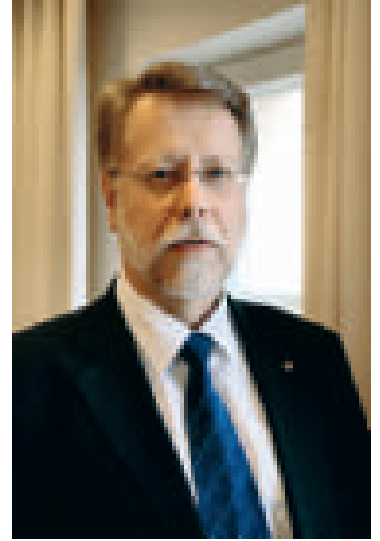
Oikeudenmukaiseen ja tasasuhteisesti kehittyvään palkkaukseen tähtäsi myös virkapalkkataulukon jakaminen kolmeen eri taulukkoon E., H. ja R- taulukkoon. Sitä edellytti niissä oloissa hinnoittelujen

toimivuuden kehittäminen ja palkkasuhteiden kehittämisvälineenä hyödynnettyjen kuoppakorotusten käyttäminen.

Palkkaluokkajärjestelmän jo kauan selkeästi nähdyt puutteet johtivat yritykseen siirtyä markkamääräisiin palkkahinnoitteluihin alkaen R-palkkataulukosta ja senkin osalta vain toimistotyön tehtävistä 1990-luvun alussa. Tuli lama ja oletettu palkkakehitys pysähtyi. Lisäksi osa kirkon ammattijärjestöistä asettui uudistuskokeiluun poikkiteloin. Kokeilu peruutettiin parin vuoden päästä ja palattiin palkkaluokkiin samaan aikaan kun kuntasektori luopui palkkaluokista ja siirtyi markkapalkkoihin. Kirkon pöydässä palautettiin väkeä palkkataulukoihin ja vanhaan järjestelmään samaan aikaan kun muualla käynnistettiin analyttisiä työn vaatavuuden arviointijärjestelmiä.

Kirkkokin ehti vielä mukaan, vaikka hiukan jälkijoukoissa, yhteisiin talkoisiin. Tutkittiin erilaisia analyttisiä menetelmiä ja tehtiin kokeiluja mm. Hämeenlinnassa, Urjalassa ja Hyvinkäällä kootun aineiston pohjalta.

Tämä kehittelytyö alkoi näkyä konkreettisesti kirkon virka- ja työehtosopimuksissa vuodesta 1998 lähtien. Palkkahinnoittelujen perusidea käännettiin ylösalaisin. Virkantai tehtävänimikkeellä ei ollut enää merkitystä vaan tehtävän sisältö määräsi hinnoittelun soveltamisen. Ryhdyttiin siirtämään päätösvaltaa palkantarkistuksissa seurakuntiin;

Risto Voipio
Sopimusjohtaja
Kirkon sopimusvaltuuskunta

aluksi muutama seurakuntiin ja rajallisiin viranhaltija- ja työntekijäryhmiin. Sitten yhä laajentaen niin, että yli kaksi kolmasosaa kirkon henkilöstöstä on tänään paikallisen neuvottelu- ja päätösmenettelyn piirissä. Samalla työnantajaviranhaltijoiden - siis kirkkoherrojen ja talouspäälliköiden - asema on selkeytetty ja rajattu paikallisen neuvottelutoiminnan ulkopuolelle.

Mutta olennaisinta oli tehtävien vaatavuuden sekä henkilökohtaisen työsuorituksen arviointikriteerien sisällyttäminen sopimukseen vuodesta 1998 alkaen. Kokonaisarviointin välineinä toki, mutta kuitenkin.

Palkkaluokkiin ja työskentelyajan mukaan määräytyviin kokemuslisiin perustuva palkkausjärjestelmä ei ole nykyaikaa. Sitä on kehitetty niin pitkälle, kuin sitä paikkaamalla voi kehittää ja nyt on tie noussut sen edessä pystyyn.

Ajankohtaisiin kehittämisvaiheon euromääriin palkkausperusteisiin

siirtyminen. Niin on tehty jo kirkkoherrojen, lastenhojaajien ja tuntipalkkaisten työntekijöiden kohdalla. Siihen pyrittiin syksyn 2004 neuvotteluissa R- ja H- taulukoiden osalta ponnekaasti, kunnes eväät loppuivat ja otettiin puolentoista vuoden aikalisä. Kaavamainen palkkausjärjestelmä on helppokäyttöinen, mutta se ottaa huonosti huomioon tehtävien erilaisen vaativuuden ja työntekijän erilaisen suorittamisen. Mitä sattuvammaksi palkkausjärjestelmä tehdään, sitä enemmän se vaatii käyttäjiltään arviointivälineitä ja niiden käyttämisen taitoa. Tämän vuoksi tarvittiin lisää aikaa. Miten löytää sellainen järjestelmä, joka samaan aikaan tarjoaa tarpeellisen joustavuuden mutta on toisaalta riittävän kaavamainen ja yksinkertainen käyttää, siinä pulma.

Uuden sopimuskauden aluksi otettiin kirkon neuvottelupöydässä uusi etunoja perusasentoa kuitenkin muuttamatta. Työskentelyvälineeksi otettiin kaupallinen olemassa oleva arviointijärjestelmä. Kirkkohallituksessa työn alla ollut keskushallinnon eri tehtävien keskinäisen vaativuuden selvitystyö

laajennettiin koskemaan koko kirkkoa ja samalla rintamavastuuseen tuli kirkon alan pääsopijaosapuolten yhteinen Palkkaustyöryhmä. Työryhmä tekee nyt pohjatyötä vuonna 2006 käytäviä neuvotteluja varten. Marssijärjestys on hyvin erikoinen, mutta välttämättömyyden sanelema. Yhteistyöseurakuntien kanssa valmistellaan ensin vaativuusryhmittely, ns. vaativuusperheet. Kun ne on syksyyn mennessä määritelty, tulevat talkoisiin kaikki seurakunnat. Niissä työnantajan ja työntekijän yhteistoimin selvitetään työtehtävät ja todetaan, mihin vaativuusryhmiin tehtävät kuuluvat. Rahasta ei puhuta siinä vaiheessa vielä mitään. Vasta kun tämä iso savotta on käyty, istutaan neuvotelemaan palkkaus uudistuksesta vuoden 2006 puolella ja katsotaan tuleeko kankaasta puku, liivit, kukkaro vai matonkuteita. Työtä tehdään kuitenkin koko ajan siinä hengessä, että tulee puku kaksilla housuilla.

Työsuunnitelma ja aikataulu on vähintäänkin haasteellinen. On selvää, että uudistustyöhön kohdistetaan suuria odotuksia, joista monet eivät ole varmaan edes realisti-

sia enempää työnantaja- kuin työntekijäpuolellakaan. On myös pelkoja, jotka ovat aiheellisia ja pelkoja jotka ovat aiheettomia, mutta silti vakavasti otettavia. Jokainen ennakoitu ja toivottu muutos tuo myös muutoksia, joita ilman mieluummin olisimme vastakin, vaikkei niin voi ollakaan. Olisi mukavaa, mutta epärealistista, että voisi syödä pullasta vain rusinat. Kun seurakunnissa tehdään uudistus-työn vaatimia tehtäväkuvauksia ja niiden mukaisia sijoitelluja vaativuusryhmiin, konkretisoituu myös se suuri muutos, jonka kohteena on seurakuntien johtamisjärjestelmä ja esimiestyö.

Ensimmäisten räntäsateitten aikaan olemme viisaampia arvioidaan työsuunnitelmamme toteutumisedellytyksiä. Tärkeintä loppupelissä on, että saamme hyvän järjestelmän. Ja tärkeätä on muistaa, ettei maailma tule koskaan valmiiksi. Palkkajärjestelmän uudistaminen ei lopu koskaan, ei kirkossakaan.

Risto Voipio

SUNTION AMMATTITUTKINTOON VALMISTAVA KOULUTUS

29.8.2005–17.6.2006

- antaa taitoja toimia seurakunnan eri tehtävissä
- voit opiskella joko lähiopetuksena tai oppisopimus- koulutuksena
- koulutus sisältää näytöt
- mikäli sinulla on pitkä työkokemus alalta ja omaat tarvittavan ammattitaidon voit suorittaa ammattitutkinnon näytöillä

KOULUTUS- TUOTOITAMME

- Pienosaatio
- Pienet tilat
- Oppisopimus- koulutus
- Näytintutkimus
- Pienosaatio - kassapöytä
- Hinnasto ja vapaaehtoisuus
- Lyhytkurssi

Yhteinen ja
Kirkollinen Ompelo
Salkkalanen 2B, 40520 Jyväskylä
poh. 09141 3348 000, fax 09141 3348 001
toiminta@jko.org

**KYSTI VAPAITA
OPISKELUPAIKKIA!**

www.jko.org

Vaativuus ja osaaminen palkkauksen perusteiksi

SVTL:n vuosikymmeninen vaatimus siitä, että palkkaus perustuisi tehtävien vaativuuteen ja siihen, että myös hyvin tehty työ huomioidaisiin palkassa, on nyt näköpiirissä. Me kaikki palkkausjärjestelmän uudistamisen kimpussa ahkerovat haluamme työskennellä siis nykyistä oikeudenmukaisemman palkkauksen aikaansaamiseksi. Samanaikaisesti olemme syvästi tietoisia siitä, että urakka on vaikea ja lopputulosta joudutaan ehkä jälkikäteen korjailemaan. Siksi siirtymävaiheen turva siitä, että kenenkään palkka ei laske, on välttämätön. Samoin on tärkeää sopia etukäteen menettelytavat siitä, miten mahdolliset virheet oikaistaan.

Tämän hetken tietojen valossa näyttää siltä, että tulevan syksyn ja alkutalven mittaan kaikki kirkon R-, H- ja L- taulukkojen työt sijoitetaan uuteen järjestelmään, kevään 2006 aikana järjestelmää testataan ja kunkin tehtävän vaativuudet muutetaan rahaksi eli tehdään vanhan ja uuden palkkausjärjestelmän yhteensovittaminen. Uusi järjestelmä

pyritään ottamaan käyttöön noin vuoden päästä. Ennen uuden järjestelmän voimaantuloa SVTL järjestää runsaasti koulutus- ja selostustilaisuuksia uuden systeemin periaatteista ja käytännöistä. Tietoa jaetaan myös alueyhdistysten kokoontumisissa.

Tässä vaiheessa neuvottelijan tekee mieli olla vielä varovainen ja todeta, että työ saattaa matkan varrella myös hidastua. Toisaalta voi sanoa, että viime syksynä kaatuneeseen palkkausjärjestelmämalliin verrattuna nyt valmiin mallin pohjalle tehtävä yritys edistyy paljon kotikutoista yritelmää paremmin.

Kirkonpalvelijat ovat suuri ja vaikutusvaltainen ryhmä kirkossa ja SVTL:ssä. Te edustatte myös ammattitehtävien puolesta laajaa kirjoa ja monipuolista osaamista. Uudistuksen hahmottuessa ja sitä mukaa kun muuttuvasta palkkauksesta saadaan kokemusperäistä tuntumaa, odotan mieluusti jäsenemme kokemuksia ja arvioita. Palkkausjärjestelmän uudistaminen on

Ritva Rasila
Toiminnanjohtaja
SVTL ry

yhteinen ponnistus, jonka tekemiseen, kehittämiseen ja laadunvalvontaan haluan kutsua mukaan kaikkia kirkon työntekijöitä.

Tavoitteena ei ole tehdä jotain uutta vain jonkin muutoksen aikaansaamisen vuoksi. Etsimme toisiamme sellaista palkkausjärjestelmää, jonka kirkon työntekijät voisivat kokea oikeudenmukaiseksi ja joka tunnistaisi kaikkien eri tehtävien palkkaukseen vaikuttavat tekijät.

Toivotan kaikille kirkonpalvelijoille menestystä työelämään ja virkistävää kesän aikaa.

ONKO JÄSENYTTESI KUNNOSSA ?

Jos olet vaihtanut työnantajaa, oletan muistanut tehdä uuden jäsenmaksunperintäsopimuksen? Maksetut jäsenmaksut ovat ehdon mm. ansiosidonnaisen päivärahan saamiselle.

Ilmoitathan myös äitiys-, ja vanhempainlomasta, hoitovapaasta, pitkäaikaisesta sairaudesta, opiskelusta, asevelvollisuudesta tai muista palkattomista kausista liiton jäsenpalveluun. Näissä em. ta-

pauksissa on myös hoidettava pienimuotoinen jäsenmaksu jäsenyytille. Jos epäröit, että jäsenyytesi ei ole ajantasalla, ota yhteys jäsenrekisterinhoitajaan, Johanna Puustiseen, puh. (90) 2290 0410.

Muistathan ilmoittaa myös osoitteen- ja nimenmuutokset !

Ekumenian rikkaus

Useissa yhteyksissä on todettu, että Suomessa eletään ekumeenista kevättä. Kristillisten kirkkojen välillä on hyvin luonteva yhteys sekä kirkonjohtajien tasolla että myös monilla paikkakunnilla aivan ruohonjuuritasolla. Ekumeeniset yhteydet ovat lisääntyneet voimakkaasti viimeisten vuosikymmenten aikana. Ekumenia ei Suomessa ole kuitenkaan vain diplomatiaa tai muodollista yhteyttä ja yhdessä tekemistä. Keskeisellä sijalla on yhteinen rukous ja sen takia ekumeeniset jumalanpalvelukset ovat hyvin tavanomaisia. Monilla paikkakunnilla on käytäntönä myös se, että seurakunnan kirkossa tai muissa tiloissa toimitetaan jonkin muun kristillisen kirkon tai yhteisön jumalanpalveluksia. Suntuioilla on tietysti keskeinen asema niissä tilanteissa, kun tämä ekumeeninen vieraanvaraisuus toteutuu.

Oulussa on nyt jo yli seitsemän vuoden ajan vietetty säännöllisesti ekumeenisia jumalanpalveluksia yhdessä ortodoksien, katolisten ja luterilaisten kanssa. Jumalanpalvelus toimitetaan kerran kuussa ja paikkana on joko luterilainen, katolinen tai ortodoksinen kirkko. Yleensä vietämme jumalanpalveluksen mieluummin seurakuntasalissa, koska jumalanpalveluksessa korostetaan voimakkaasti yhteisöllisyyttä ja se on helpompi toteuttaa salissa, jossa ei ole kiinteitä penkkirivejä. Meillä suntiot ovatkin siihen jo tottuneet, että salista puolet varataan jumalanpalvelusta varten ja toinen puoli on kalustettu kirkkokahveille, jotka nautitaan heti palveluksen jälkeen. Palvelusta varten papiston tuolit asetetaan riviin pätyseinälle ja seurakunnan

tuolit puoliympyrän muotoon siten että väliin jää melko runsaasti vapaata tilaa. Katolisesta seurakunnasta tuodaan jonkin verran palvelusta varten tarvittavia esineitä, kuten lukupulpetti, kulkueristi, pari suurta mattoa, lukupulpetin eteen asetettava suuri kukkamaljakko jne.

Jumalanpalvelusta varten ei suntion tarvitse varsinaisesti tehdä kovin paljon. Käytämme aina monisteita, papeilla on omat liturgiset vaatteet mukana jne. On kuitenkin tärkeää, että kirkonpalvelija on paikalla ottamassa ihmisiä vastaan eteisaulassa, ohjaamassa pappeja sakastiin, avustamassa erilaisissa asioissa tarvittaessa.

Erityisen tärkeä asia on ystävällisyys, kohteliaisuus ja vieraanvaraisuus. Se on tietysti tärkeä aina työsamme, mutta se korostuu erityisellä tavalla, kun meidän kirkkoomme tulee toisiin kirkkoihin kuuluvia kristittyjä. Heidän on hyvä tuntee olonsa kotoisaksi myös luterilaisessa kirkossa.

Veijo Koivula
rekisterinjohtaja
Suomen ekumeenisen
neuvoston jäsen

Suntion ammattitutkinto

Valmistava koulutus 19.9.2005-keuhit 2007

Haku koulutukseen 19.08.2005 mennessä
Tutkinnon voi suorittaa oppisopimuksena
tai omatoimisesti.

Katso ohjeet ja aikataulukset:
www.sisop.fi/koulutus/suntio/ajottukset

OTAYHTEYTTÄ JA KYST LISÄÄ!

Oppisopimusesiä:

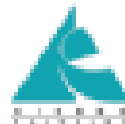
keuhitarkastaja Tapani Rytönen
KESKI-SAVON OPPIMISKESKUS
Kaunistie 41, 76120 PIERSÄMÄKI
poh. (013) 780 8260
e-mail: tapani.rytonen@keso.fi

Teoriaopetus:

SISÄLÄHETYSEURAN
OPPILAITOS
Havittakatu 11, 76100
PIERSÄMÄKI
Keijo Toivanen
poh. (013) 483 2328
e-mail: keijo.toivanen@sisop.fi

KESKI-SAVON
OPPIMISKESKUS

Kiinteistöihin ja niiden hoitamiseen liittyvät tehtävät seurakuntatyön kokonaisuudessa

Seurakuntatyön ulottuvuudet ja kautuvat kahtaalle: työhön, joka on näkymätöntä ja joiden tulosten arviointi on vaikeaa ja toisaalta hyvin näkyvään ja konkreettiseen, jonka työn tuloksia voi jokainen seurakuntalainen nähdä ja arvioida. Ja myös kääntäen sanottuna: huomaamme silloin sellaiset tehtävät, kun niitä ei ole hoidettu, mutta emme silloin, kun ne on hoidettu, olipa kysymys vaikkapa kiinteistöjen siivouksesta tai kirkon alttarin jumalanpalveluskuntoon laittamisesta.

Pyhä ja pyhittäminen ovat uskon peruskäsitteitä. Niillä ilmaistaan Jumalan olemusta ihmisten keskellä ja hän toisenlaisuuttaan näkyvän elämän ja meidän ihmisten keskellä. Kirkkorakennus keskellä kaupungin melua tai kirkonkylän raitin äärellä ilmaisee jo rakennuksena pyhää, toista todellisuutta, pysyvyyttä ja ikuista elämää.

Pyhittäminen on Jumalalle erottamista. Kirkko rakennuksena on siis erotettu jumalanpalveluskäyttöön. Ensimmäiset kristityt eivät tunteneet erityisiä kirkkorakennuksia. Vainojen aikana se ei olisi ollut mahdollistakaan. Niinpä vasta 300-luvulla alettiin ainakin laajemmin rakentaa kirkkoja.

Kirkosta muodostui näin seurakunnan keskus. Mitään muita rakennuksia ei ollutkaan. Suomesakin on pitkälle 1800-luvulle saakka ollut oikeastaan sama tilanne. Pappilat ovat olleet toinen seurakunnan keskeinen rakennus. Ne

ovat samalla kertaa toimineet niin koteina kuin myös sakraaleina tiloina varsinkin avioliittoon vihkimisten ja kasteiden suhteen, vaikka pappilan saleja ei ole sen kumminkin siunattukaan sakraaleiksi tiloiksi. 1800-luvun puolivälin jälkeen alettiin rakentaa hautausmaille siunaukskapeleita.

Seurakuntatila välittää toivoa

Viime vuosisata oli Suomessa vilkasta seurakuntatilojen rakentamisen aikaa. Seurakuntakeskukset, seurakuntakodit ja -talot, leiri- ja kurssikeskukset ja virastotalot löysivät monimuotoisessa seurakuntatyössä paikkansa.

Kirkot ja muut seurakunnalliset tilat ovat toivon välittäjiä ihmisille heidän elämänsä merkittävässä kohdissa. Seurakuntatilojen arkkitehtuuri - tai sen ainakin pitäisi - henkiä jo olemuksellaan tätä toivoa. Kristillinen toivo on samalla kertaa läsnä tässä ja nyt, sekä merkitsee suuntautumista tulevaan hyvään, joka on varmaa. Toivo lähtee luomisesta jatkuen Kristuksen ylösnousemuksen kautta siltana eletävään hetkeen.

Kirkko ja muu seurakunnan tila johdattaa meidät vuoropuheluun Jumalan kanssa. Kiinteistöhenkilöstö on kiinteästi omassa työssään tämän vuoropuhelun ja toivon näkökulman kanssa kasvokkain. Kiinteistöhenkilöstö vaalii omassa työssään keskeisesti sitä,

että tuo toivo saisi myös tilojen osalta koskettaa ihmisen elämää.

Luterilaista kirkkoa kutsutaan usein sanan kirkoksi, koska Lutherin opetukseen pohjautuen Jumalan sana ja sen viljeleminen on keskeistä uskossamme ja elämässämme. Mutta kirkkoamme voisi kutsua myös tilojen kirkoksi, sillä niin monenlaisia tiloja ja erilaisiin tarkoituksiin meillä on nykyään käytössä. Siksi näiden tilojen kunnossapito, hoito ja kaunistaminen ei ole mikään yhdentekevä asia, vaan liittyy keskeisesti evankeliumin julistamiseen. Suomen sääolosuhteet kun kesälläkään eivät usein salli kokoontua ulkoilmaan, ja vaikka kokoontuisimme, niin silloinkin me tarvitsemme jotain ulkonaisia puitteita voidaksemme keskittyä tilanteisiin.

Seurakunnan tilojen tavoitteena on johdattaa meidät sekä hiljentymään että toimimaan. Seurakuntaelämässä on viime vuosina yhä enemmän hiljentymisen ohella korostunut toiminnallisuus ja liike. Hiljentymistä edesauttavat monet asiat, mutta varmasti kaikkein yksinkertaisin asia on kynttilä, jonka elävä liekki vähäisessäkin vireessä tuo sekä elämän valon että häilyvyyden ihmisen tietoisuuteen. Kuu-lovaltakunnan ohella Jumalan valtakunta tulee keskellemme visuaalivaltakuntana, kaikkena, mitä me näemme ympärillämme. Jokaisella asialla ja esineellä on oma tärkeä ja perusteltu tehtävä seurakuntatiloissa.

Yhteistyötä tarvitaan

Kirkkovuosi rytmittää tätä visuaalista puolta hyvin rikkaalla tavalla. Jokaisella seurakunnalla on omia perinteitä eri tilojen kaunistamisessa, mutta kirkossa kävijä erottaa selkeästi, mikä kirkkovuoden aika on kyseessä ja suuremmista pyhistä myös aiheenkin, mikä on kulloinkin käsillä.

Rohkaisin seurakunnissa yhdessä miettimään myös uusia mahdollisuuksia. Kiinteistöhenkilöstön ja papiston olisi ainakin kerran vuodessa hyvä istahtaa kaikessa rauhassa miettimään yhdessä uusia mahdollisuuksia rikastuttaa kirkkoja seurakuntatiloja. Uusia, rohkeita ideoita ei kannata kaihtaa. Myös yksi tai kaksi työkokousta kannattaisi rakentaa näiden aiheiden miettimiselle.

Seurakunnan kiinteistöt ja niiden hoitaminen ei ole jotain ulkonaista tai toissijaista, vaan olennainen osa evankeliumin julistamista. Kirkkoon tai muuhun seurakunnalliseen tilaan astuva aistii heti ovelta, että häntä on odotettu, hänen vuokseen on nähty vaivaa, ja tila on lämmin, ei vain lämpötilaltaan, vaan myös ilmeeltään. Tilan kokemisella näin on merkitystä myös sille, että seurakuntalaisen on seuraavankin kerran helppo tulla. Voi olla, että saarnat menevät ohi korvien, mutta hyvin valmisteltu tila jää hyvänä, pyhänä kokemuksena sisimpään kantamaan.

Koska meillä seurakunnissa on paljon tiloja, niiden hoitamiseen on panostettava ja paneuduttava. Jatkuva huolto ja hoitaminen takaavat viihtymisen. Tämä kaikki kysyy toki myös varoja, mutta mitä kauemmin tilojen annetaan olla hoitamattomina, sitä kalliimmiksi ne seurakunnalle tulevat.

Toimintaansa varten seurakunnat joutuvat jatkuvasti investoimaan rakennuksiin ja niiden kunnostuksiin. Niin työntekijät kuin luottamushenkilöt joutuvat aina miettimään seurakunnan olemusta tästä kahtalaisesta näkökulmasta. Rakennukset vaikuttavat myös henkilöstöön, sillä paljojen kiinteistöjen kirkossa tarvitaan paljon myös niitä hoitavaa henkilöstöä.

Useissa seurakunnissa kiinteistöhenkilöstön tehtävät jakautuvat kahtaalle: tilojen kunnossapitoon ja hoitoon sekä vahtimestaritehtäviin. Suurissa seurakunnissa tehtävät ovat hyvinkin eriytyneet. Tämä moninaisuus on sekä riesa että rikkaus. Työssä voi olla tekemisissä monenlaisten ihmisten kanssa, kohdata työntekijöitä laidasta laitaan samoin kuin myös seurakuntalaisia. Tilanteiden hektisyys ja vaihtelevuus sekä peräkkäisyys merkitsee nopeaa tilannetajua että ripeää työskentelyä. Näin erityisesti viikonloppuisin esim. hautajaisten kohdalla. Tilanteet olisi pyrittävä kaikesta huolimatta järjestämään riittävin väliajoin, että tilat ennätää laittaa kuntoon seuraavaa varten. Kiire taatusti joskus kyllä tulee.

Yleensäkin seurakuntatilat ovat kuormitettuna tiettyihin aikoihin ja vähintään puolet ajasta käyttämättä. Sille emme mahda mitään, koska toiminta toiminnasta paljon tapahtuu mm. viikonloppuisin, jolloin säännöllistä työaikaa tekevät ihmiset ovat vapaalla.

Me teemme työtä niin Jumalalle kuin ihmisille. Jumalalle niin, että hänen hyvä tahtonsa ja ihmisrakautensa saisi myös meidän työmme kautta välittyä seurakuntalaisille, palkanmaksajille. Ihmisille niin, että he saisivat työntekijöiden kautta mahdollisimman hyvää palve-

lua. Kiinteistöhenkilöstö joutuu omalta osaltaan hoitamaan työssään, erityisesti toimituksissa myös sielunhoitotehtävää. Ihmiset purkavat ilojaan ja murheitaan siinä kohdatessa spontaanisti. Kiinteistöt mahdollistavat myös nämä kohtaamiset. Hengellinen ja aineellinen kohtaavat niin tiloissa kuin myös meissä jokaisessa, meidän sydämissämme. Sen enempi ihmisinä kuin seurakunnan työntekijöinä emme pääse siitä irti. Naulaa lyödessämme tai lattiaa vaahattessamme olemme Kristuksen kirkon rakentajia.

Risto Kormilainen
Suomussalmen
seurakunnan kirkkoherra

YSTÄVÄLLISYYS TYÖPAIKALLA

1. Tervehdin kaikkia työtovereitani tasapuolisesti
2. Kysyn työtovereitteni kuulumiset sopivalla hetkellä
3. Olen kiinnostunut työyhteisöni hyvinvoinnista
4. En arvostele ihmisiä ja asioita ulkoisin perustein
5. Toivon joka päivä kaikkien onnistuvan työssään
6. Huomaan tarjota apuani sitä tarvitsevalle
7. En puutu epäolennaisiin asioihin
8. Olen iloinen työkaverini menestyksestä ja kannustan häntä
9. Kiitän aina kun siihen on aiheita
10. Pysin olemaan suvaitsevainen
11. Työtoverin kanssa ei tarvitse olla ystävää, mutta ystävällinen kyllä.

Kauniita kesäisiä työ- ja lomapäiviä kaikille

Työsuojeluvaltuutettu
Kari Hartikainen

Kirkonpalvelijan eettiset ohjeet

1. Taustaa

Muutaman viime vuoden aikana eri ammattiryhmille alettiin julkais- ta erillisiä eettisiä ohjeita. Tällaisia ohjeita saivat mm. papit, diakonia- työntekijät, lähihoitajat, koulunkäyn- tiavustajat jne. Tällä hetkellä vas- taavia ohjeita ollaan työstämässä lastenohjaajille. Niinpä tuntui luon- nolliselta, että myös kirkonpalvelij- jat saisivat omalle ammattikunnal- leen vastaavat ohjeet.

Kirkonpalvelijat ry:n valitsema työryhmä aloitti työskentelynsä maaliskuussa 2004 tavoitteenaan luoda eettiset ohjeet kirkonpalvelij- an ammattikunnan työskentelyn pohjaksi. Tämä työryhmä sai val- miiksi työnsä keväällä 2005. Nämä ohjeet julkaistaan virallisesti am- mattikunnan käyttöön kirkonpalve- lijat ry:n opinto- ja koulutuspäivillä Oulussa 28.6.2005 klo 10.30.

Työelämässä tapahtuneet mo- nenlaiset muutokset ja vaatimuk- set ovat omalta osaltaan pakotta- neet miettimään kirkonpalvelijan työn eettisiä perusteita. Monien seurakuntien taloudellisen tilanteen heikkeneminen on tuonut muka- naan työn sisältöön epävarmuutta ja monenlaisia henkisiä paineita. Työn päämäärä on ollut vaarassa hukkuu, kun on joutunut miettimään vain sitä, miten yleensä selviäisi päivästä toiseen edes jollakin ta- valla. Henkinen uupumus ja jopa loppuun palaminen eivät enää ole harvinaisuuksia kirkonpalvelijan ammattikunnan joukossa.

Työssä jaksamisen kannalta on tärkeätä, että tietää, mihin työni perustuu ja mikä on juuri minun työni perustehtävä. Tällaisten aja- tusten ja pohdiskelujen pohjalta eet-

tisten ohjeiden miettiminen ja nii- den luominen lähti liikkeelle.

2. Eettisten ohjeiden tarkoitus

Eettisten ohjeiden tarkoitukse- na on luoda pohjaa kirkonpalvelijan työlle ja tukea sitä. Nämä ohjeet on luotu kirkonpalvelijan selustan turvaksi ja hänen työskentelynsä perustaksi. Samalla ne toivon mu- kaan tuovat jäämäkkyyttä työn tekemiseen ja ennalta ehkäisevät omalta osaltaan loppuun palamis- ta.

Näiden ohjeiden näkökulmana voidaan pitää lähimmäisenrakkau- teen perustuvaa kultaista sääntöä : **”Jeesus sanoo: ”Kaikki, mitä tahdotte toisten tekevän teille, tehkää te samoin heille.” (Matt. 7: 12).**

Kultainen sääntö on se punai- nen lanka, joka kulkee eettisten ohjeiden läpi kaiken takana. Tästä näkökulmasta otetaan kantaa kir- konpalvelijan työn eettisiin periaat- teisiin ja perusarvoihin. Tämän li- säksi tarkastellaan kirkonpalvelijan suhdetta työyhteisöön oman alan- sa ammatillisena sekä kiinnitetään huomiota siihen, miten hänen tu- lee kantaa myös huolta oman am- mattitaitonsa kehittämisestä ja työssä jaksamisesta.

3. Perustehtävä

Kirkonpalvelija turvaa omalta osal- taan sen, että kirkko pystyy teke- mään perustehtävänsä kaikissa olo- suhteissaan. Ilman kirkonpalvelijan tekemää osuutta esim. moni kir- kollinen toimitus jäisi varsin torsoksi ellei jopa täysin toteutumatta. Kir- konpalvelija on yksi helmi siinä nau-

hassa, jolla on noin 2000-vuotinen historia, kun Herramme Jeesus Kristus sanoi: **”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslap- sikseni : kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudatta- maan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kans- sanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”**

(Matt. 28: 18 - 20).

Keijo Toivanen
TM, rovasti
Työnohjaaja,
työyhteisökonsultti
Suntiokoulutuksen vastaava
opettaja
Sisälähetysseuran Oppilaitos
Pieksämäki

Kirkonpalvelijan työaika

Virkasuhteisen kirkonpalvelijan työaika voi olla järjestetty yleisen säännöllisen työajan mukaan tai jaksotyöajan mukaan.

Työsopimussuhteisen kirkonpalvelijan työaika on yleensä järjestetty yleisen säännöllisen työajan mukaan. Poikkeustapauksissa työsopimussuhteisen työntekijän työaika voi olla järjestetty jaksotyöajan mukaan. Tällaisia poikkeuksia ovat tilanteet, joissa työskennellään ympärivuorokautisesti toimivissa seurakuntien leirikeskusissa sekä hoito- ja huoltolaitoksissa.

YLEINEN SÄÄNNÖLLINEN TYÖAIKA

Yleisessä säännöllisessä työajassa viikon työaika on 38 tuntia 15 minuuttia ja vuorokautinen työaika voi vaihdella 6 ja 8 tunnin välillä.

Yleisessä säännöllisessä työajassa seurataan vuorokautista ja viikottaista työaika. Mikäli ylityötä tehdään, tässä mallissa muodostuu sekä vuorokautista että viikottaista ylityötä. Vuorokautista ylityötä on kyseiselle päivälle vahvistetun työajan ylittävä työaika, kuitenkin enintään kahdeksan tuntia vuorokaudessa. Viikottainen ylityökynnys on 38 tuntia 15 minuuttia.

Yleistä säännöllistä työaika noudatettaessa viranhaltijalle/työntekijälle tulee antaa vähintään yhden toista tunnin pituinen keskeytymätön vuorokautinen lepoaika.

JAKSOTYÖAIKA

Jaksotyöajasta seurakunnissa käytetään mallia, jossa kolmen viikon jaksossa työaika on 114 tuntia 45 minuuttia. Jaksotyöajassa seu-

rataan jaksotilityötä, jota muodostuu vasta sen jälkeen, kun on tehty koko jakson työaika 114 tuntia 45 minuuttia täyteen.

Jaksotyössä viranhaltijalle/työntekijälle tulee antaa vähintään yhdeksän tunnin pituinen keskeytymätön vuorokautinen lepoaika.

TYÖTUNTI-JÄRJESTELMÄ

Työtuntijärjestelmä laaditaan sekä yleisessä säännöllisessä työajassa että jaksotyöajassa. Yleisessä säännöllisessä työajassa työtuntijärjestelmä määrittelee mm. vuorokautisen työajan ja sitä seuraavan ylityökynnyksen. Jaksotyössä työtuntijärjestelmä on puolestaan tärkeä, jotta tiedetään kuinka paljon töitä tehdään minäkin päivänä.

Työtuntijärjestelmän laatiminen on työnantajan tehtävä. Näin sen vuoksi, että tämän mukaan määräytyvät paitsi ylityöt niin lisäksi mm. sairauslomiin ja vuosilomiin liittyvät työaikakäytökäytökset.

Työnantajan on tehtävä työtuntijärjestelmä, koska työnantaja vastaa siitä, että työpaikalla noudatetaan toisaalta työaikalain määräyksiä ja toisaalta Kirkon yleisen virkaja työehtosopimuksen työaikamääräyksiä. Työnantajan maksettavaksi tulevat myös työaikakorvaukset, joten tämänkin vuoksi työnantajan on tehtävä työtuntijärjestelmä.

Työnantajan vastuulla on lisäksi toimittaa työsuojelupiirille pyydettyäessä työaika-asiakirjat.

TYÖAIKA-ASIAKIRJAT

Työaikalain mukaan työnantajan on pidettävä työvuoroluettelo. Työvuoroluettelo on saatettava kirjalli-

Anna-Maria Numminen
lakimies
SVTL ry

sesti viranhaltijoiden/työntekijöiden tietoon hyvissä ajoin, kuitenkin viimeistään viikkoa ennen siinä tarkoitettua ajanjakson alkamista. Tämän jälkeen saa työvuoroluettelo muuttaa vain viranhaltijan työntekijän suostumuksella tai perustelusta syystä.

Kirkon yleisen virka- ja työehtosopimuksen 211 §:n soveltamisohjeessa todetaan, että työvuoroluettelo voi sen laatimisen jälkeen muuttaa vain perustelusta syystä ja seurakunnan toiminnan kannalta välttämättömästä syystä. Perusteltuna syynä voidaan pitää esimerkiksi ennalta arvaamattomia poissaoloja.

Anna-Maria Numminen

Lähde:

Kirkon yleinen virka- ja työehtosopimus 2005-2007, erityisesti VI osa: Työaika ja vapaa-aikamääräykset, sivut 105-141.

Työnantajan velvollisuutena on pitää virka- ja työehtosopimus työntekijöiden nähtävillä työpaikoilla. Kyseisestä teoksesta löytyvät tässä esitetyt asiat.

Hauturi Hinkkanen

Hautausmaanhoitaja eli loppusijoituspaikan maansiirtohenkilö (*kaajanlainen ilmaisu*) Johannes Hinkkanen nojasi lapioonsa, jolla hän oli viimeistelemässä lisäksi Turpeisen leposijaa. Alkukesä antoi parastaan. Ihmiset kävivät tuomassa kukkia omaistensa haudoille. Motiivina oli selvästikin saada oma perhehauta näyttävämmäksi, kuin naapurin. Ja jos sitten löytyikin vielä kukitetumpi kumpu, siihen kohdistui kateellinen tuhadus. Voi, voi, kyllä Hinkkanen väkensä tunsii. Ne jotka uinuivat valittamatta, ja ne jotka vielä kulkivat valittaen milloin mistäkin.

Tuomaisen muori lähestyi otsarypyssä ja Hinkkanen kumartui työmaahansa.

– Hinkkanen, hauturi Hinkkanen!

– Niin, päivää päivää, mitäs Tuomais..

– Katsokaa, koivunlehti! Viimekesäinen koivunlehti. Eikö täällä siivota. Kyllä ennen Luntisen aikaan...

– Rauhoittukaa. On siivottu, on siivottu. Se tuli varmaan Takkisen kengästä kun hän...

– Eipäs ole Takkinen vielä uutta ottanut. Niin piti eukkoaan välillä pahasti, ettei ole ihmekään, jos nyt kukkia on niin, ettei kiveä näy.

– No leskenähän se Tuomaiskaikin asustaa. Ja on sitä Verenpisaraa ja Orvokkia teilläkin.

– On, on ja täytyy ollakin. Oskari oli sentään niin kunnan mies ja palvelevainen.

Hauturi Hinkkastasta nauratti sisänpäin. Kyllä hän Tuomaiset tunsii.

Kaukana oli rauha ja rakkaus siitäkin ruokakunnasta. Tuomainen oli kelpo maalari, mutta varsin altis ohennus- ja muille aineille. Ja Tuomaiskassa sisua riitti ja kauniisti sanottuna temperamenttia.

– Minä voin vaihtaa sen viimekesäisen koivunlehden tuoreeseen Tuijanoksaan, Hinkkanen huudahti lapioidessaan.

– Ei tässä nyt kannata nokitella. Hautuunmaa on yleinen ja arvon paikka ja sen on oltava siisti. En päässyt talkoisiin, kun tyttäret tulivat juuri kylään.

– Kukapas sitä nyt joka paikkaan ennättää. Hinkkanen tiesi, että tyttäret lähtivät jo keskiviikkona ja talkoot kestivät koko torstain.

– Voiko Hinkkanen kastella tuota meidän hautaa, jos on kuivaa ja täytyy käydä matkoilla.

– Eiköhän tuo käyne samoilla vaivoilla kuin Mutikaisenkin. (Kummallakaan ei ollut hoitosopimusta)

– Vai että Mutikaisenkin. Joutaa se itse käymään, kun ei missään käy muualla, kuin seuroissa.

Niin poistui Tuomaiska tuhisten, kuin siili, sillä ylen hyvin olivat käyneet hautojaan hoitamassa monet. Hinkkanen pysäytti lapionsa ja avasi ajatuksensa. Niin oli kranttua hänen seurakuntansa. Ja mitä uskoaisempi, sitä kranttumpi. Aina oli vajetta hautuumaan hoidossa. Oli koivunlehtiä, saappaanjalkiä. Kivi oli vinossa ja sen päällä oli linnun leimaus. Koivunoksa tipahtanut Orvokkiin ja Verenpisaran kukkia karissut.

Mutta oli muitakin. Kauempaa tulleet kävivät monesti kiittelemässä ja varovasti kyselemässä itsensä Hinkkasen vointia. Silloin Hinkkanen istahti kottikärryinsä ja syytytti tupakan. Antoi kiitoksen valua pitkin sielua ja nautti sen virvoittavasta kutinasta. Ja kun hän jäi yksikseen, katseli kiitollisena hiljaista seurakuntaansa. Lähes joka kiven alla lepäsi tuttu. Se seurakunta ei valitelut ja siitä Hinkkanen huolta pitäisi aina eläkeiltaan saakka. Hinkkanen ei ollut ulkokullalla silattu, mutta tiesi, että ylösnousun päivän jälkeen taas tavattaisiin.

SNAP

Tapaninpäivänä 26.12.2004 Aasiassa maa järäsi ja aiheutti valtavan hyökyaallon. Tsunami teki tuhoa Aasian maiden rannikoilla.

Kanta-Hämeen alaoston

Kirkonpalvelijoiden **kesäiltaa** vietetään SLEY:n Tyrvännön leirikeskuksessa Hattulassa perjantaina 26.8.05 klo 17 alkaen.

Saunomista, ohjelmaa, iltapalaa, ilta-hartaus. Mukana pastori Jukka Vänskä Riihimäeltä. Tarkemmat reitti- ym. asiat jäsenkirjeessä lähempänä.

TERVETULOA !

Kymenlaakson alaoston

KESÄRETKI Lappeenrantaan keski- viikkona 10.8.2005 klo 10. Lähtö Kotkasta.

Ilmoittautuminen Seppo Pitkäselle puh. 040 723 7285.

TERVETULOA !

Pikku-Villeä oli opetettu rukoukseen ennen nukkumaanmenoa.

Eräänä iltana hän kysyi äidiltä:

– Pyyvätkö sullekkii jottaa ?

Tässä kirjassa seurataan läheltä sukellusyrittäjä Janne Miikkulaisen ponnisteluja ihmishenkien pelastamiseksi. Miikkulainen ja hänen kollegansa ottivat langat rivakasti käsiinsä ja myös tiedottivat ensimmäisinä järkyttävistä tapahtumista Suomeen.

Toimittaja Petri Ahoniemi kiersi Miikkulaisen kanssa Thaimaan Khao Lakissa ja Similanin saarilla. Hän teki paikan päällä kymmeniä haastatteluja, joiden pohjalta he kirjoittivat raportin tsunamin vaiheista. Miten suomalaiset ohjattiin turvaan? Miten avustustoiminta saatiin käyntiin? Miten se kaikki tehtiin ja millaisia nämä suoran toiminnan miehet ovat?

tiin ja millaisia nämä suoran toiminnan miehet ovat?

TSUNAMI! piirtää henkilökuvan kansallissankariksi nousseesta Janne Miikkulaisesta ja hänen yhtiökumppanistaan Jani Mäkisestä, joka osallistui aktiivisesti pelastustöihin Miikkulaisen rinnalla.

Kirja on kuvitettu Raine Lehtorannan pysähdyttävillä valokuvilla.

Osa kirjan tuotosta ohjataan Aasian katastrofialueen jälleenrakentamiseen Lääkärin sosiaalinen vastuu ry:n kautta.

Kun juhla lähestyy...

Kinokasettien ja videon vuokraus, kallellien valmiiden lausujen, laulujen ja soittojen, kallelman ja kallelman, kallelman ja kallelman yhdistelmäpuhujalla

- KÄSIKIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO
- KIRJASTO

PETRI PALVELIJAT KIRKONPALVELIJAT

LS-STYLE

HALLITUSKATU 30 A II KRS.
00100 Oulu
PUH. 311 3662
www.ls-style.fi

*Monipuoliset
asennettavat
luku- ja
kirjat*

**Kaikista töistä ja tuoteostoksista -15%
alennus tätä kuponkia vastaan
(Kirkonpalvelijat ry) 30.6.2005 saakka.**

INTOA ARKEEN

Seurakuntahallinnon ammattipäivät

TAMPERE-TALOLLA 22.-23.11.2005

Ohjelma ja lisätiedot: www.intoa-arkeen.fi

UUTUUSTAPAHTUMA seurakuntien
hallinnassa, taloudessa, kiinteistön-
hoitossa ja hautausmailla työskenteleville.

Paljon käytännönläheistä ammattiasiaa, tutustumiskäyntejä ja työeläytöksiä. Kirkon ammattiväelle suunnattu näytelmä on osa tapahtumaa ja nautti kaikki näyttyä päivää. Monipuolisessa ohjelmassa on valinnanvaraa. Rakenna mieleisesi kokonaisuus teemoista, jotka koskevat työtäsi tai ovat muuten kiinnostavia. Opit, viihdyt ja virkistyt.

Osaallistumismaksun (195 euroa) sisältyy ohjelman lisäksi ruokailut, illanvietto sekä pääsy näytelmään. Hinta on edullisempi, jos samasta seurakunnasta tulee enemmän väkeä. Majoituksesta vastaa jokainen itse.

Ilmoittautumiset 22.10.2005 mennessä:

Irene Antikainen @kirkkopalvelut.fi,
puh. (09) 4155 2062, faksi (09) 4155 2103

Tervetuloa opinto- ja koulutuspäivillemme Ouluun!
Vielä ehdit ilmoittautua vuotuisen kesätapahtumaamme.
Ilmoittaudu Kari Hartikaiselle.

Kirkonpalvelija

N:o 2/2002 – 52. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 200 €
1/2 sivua 110 €
1/3 sivua 70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
aineisto@graafisetpalvelut.com

Seuraava lehti ilmestyy
syyskuussa 2005.

ISSN 0 355-8258